

- Suomen ensimmäinen adventtiseurakunta perustettiin Helsinkiin
- Edwin Linkomies (os. Edwin Flinck) syntyi. Hän toimi mm. Rooman kirjallisuuden professorina, Suomen pääministerinä 1943–44 ja tuomittiin sotasyllisyys-oikeudenkäynnissä 1946. Linkomies kuoli 1968.
- Seksiopas vuodelta 1894 neuvoo, että anna vähän ja harvoin!

VUONNA 1894

OIKEAKIELISYYTTÄ JA VAIVOJA

UUTTA JOHTOSÄÄNTÖESITYSTÄ käsiteltäessä puututtiin myös oikeakielisyyteen:

Hra Caselius muistutti muutamista kielivirheistä suomalaisessa ehdotuksessa. Niinpä 2 pykälän 6 kohdassa sanotaan "kuin myös vastaiseksi erottaa virkamies virkansa toimittamisesta". Puhujan kotipuolella on "vastaiseksi" sanalla sama merkitys kuin ruotsalaisella sanalla "för framtiden" ja olisi tämä sana siis muutettava sanaksi "toistaiseksi".

4:ssä pykälässä mainitaan maanmittauksen Ylitirehtööri, jonka laista puhujan mielestä ei löydy, vaan tulee siinä olla maanmittauksen Ylihallituksen Ylitirehtööri. 5:nessä pykälässä on sana "osakkaita" lauseessa: "mikäli he ovat kassan osakkaita", joka ruotsiksi merkitsisi "aktie-egare" ja pitäisi tämän sanan asemalla siis olla "osallisia".

Lehden toimittaja **A. Wahlroos** oli poiminut seuraavan jutun yhdistyksen lehteen otsikolla "Voi näitä virkamiehen vaivoja":

Muuan maanviljelyskoulun opettaja, jonka osanottajana eräässä komissioissa tuli tarkastaa joitakuita kruunun liikamaita ja tutkia voisiko niihin perustaa uudistaloja, on kuvaillut maamittarin oloja erämaassa niin sattuvasti, että lukioittemme huviksi olemme suomentaneet hänen kirjoituksensa, joka kuuluu näin:

"Työ alkoi aamusilla tavallisesti päivän sen verran valjettua että näki muuttaa jalkojansa

toinen toisensa eteen ja loppui usein pitkän aikaa sen jälkeen kun tämä tarpeellinen ehto kulkemiselle jo oli tauvonnut. Puolipäivän lepo ei tavallisissa tapauksissa koskaan tullut kysymykseen, koska jalat ja koivet useimmiten olivat niin läpimärät ettei uskallettu pysähtyä ja levätä. Neva- ja suomaihin pantiin aina suurin huomio. Niistä noin 2½–3 penikulman pituisista matkoista, joita joka päivä samomme, oli ainakin 3/4 kuljettava liejumaita ja vesiperäisiä nevoja myöden, jolloin jalka joka askeleella vajosi syvään maahan, mistä se ei noussut ylös ilman erinäistä ponnistusta. Toisinaan vajottiin tarkastuksissa aina kainaloihin saakka. Silloin tunsii velvollisuutensa raskaalta, erittäinkin ellei päivää vielä ollut pitkälle ennättänyt. Mitä rasitusten jakoon tuli, arveli jokainen saaneensa tarpeeksi. Ja niinpä kyllä olikin; mutta löytyi kuitenkin pieni erotus. Herra komissionaamittari esim. ei silloin kun joidenkuiden torppien luona oli mitattava muutamia peltoja, tarvinnut retustaa ympäri kaikkiin paikkoihin lähellä olevilla tiluksilla, jos nämä olivat viljelykseen kelpaamattomat ja niistä palstoista, jotka joutuivat ehdotettuun uudistalojen rajojen sisään, ja kuitenkin teki niitten päiväraha 8 ja 12 markkaa. Sitä vastoin tuli allekirjottaneen, jolle suotiin ainoastaan 6 markkaa päivältä, tarkastaa kaikki sekä kuivat että vesiperäiset kohdat koko kruunun maalla eikä ollut niinkään harvinaista että hänen täytyi käyttää paljon kiivaampaa astuntaa saavuttakseen toiset, jotka eivät sen enempä välittäneet maapohjan laadusta niinpian kun

vesi alkoi nousta saapasvarsien yli. Ja millainen oli sitten lepo näin vietetyn päivän perästä? No niin, ellei katsonut soveliammaksi selvästään antautua torpantupain syöpäläisten rääkättäväksi, ei voinut majoittua muualle kuin johonkin heinä- tahi olkilatoon siksi kuin vilu pani sieltä pakenemaan.

Syöpäläisiä toista tai toista laatua löytyi kylä poikeuksetta joka paikassa. Maakuuvaatteet sitä vastoin näyttivät näille erämaan lapsille olevan täydellistä ylellisyystavaraa ja joskin vieraanvaraisuutena löytyi joku ryijy liikenemään, niin ei tämä kuitenkaan voinut ulottua kolmelle vieralle samalla kertaa. Jos edes muutamiaakin päiviä olisi saanut asua yksillä paikoin, niin ei olisi ollut vaikeata poistaa tai ainakin lieventää näitä rasituksia, mutta kun niinkuin tässä tapauksessa, joka kerta täytyy yöpyä toiseen torppaan tulee se todellakin tukalaksi.

Näitä vaivoja lukuunottamattakin ja asujanten ylipäänsä vähäisistä palkkavaatimuksista huolimatta ovat menot, joita .täällä saa kärsiä vaatteiden kulumisen kautta, ruoasta, yömajasta, tarpeellisista kaluista j. n. e. kuitenkin varsin suuret.

Kun sitten saa ainoastaa 6 markkaa päivärahakseen, niin ei ansio ole kovinkaan suuri, mutta jos toimitus sen ohessa on sen laatuinen, että sitä seuraa vaivaloinen ja pitkällinen koti-työ, jota ei erikseen palkita, niin antaa koko toimi tietysti ainoastaan tappiota."

Jürgen Grönfors

jurgen.gronfors@luukku.com